

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης και μόνον εφόσον δεν μπορεί να δοθεί ερμηνεία σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης, έχει η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση ή πρακτική βάσει της οποίας τα τακτικά εθνικά δικαστήρια δεσμεύονται από τις αποφάσεις του εθνικού συνταγματικού δικαστηρίου και από τις δεσμευτικές ισχύος αποφάσεις του ανωτάτου εθνικού δικαστηρίου και δεν δύνανται, εξ αυτού του λόγου και με την επιφύλαξη της διαπράξεως πειθαρχικού αδικήματος, να αφήνουν αυτεπαγγέλτως ανεφάρμοστη τη νομολογία που απορρέει από τις αποφάσεις αυτές, ακόμη και αν εκτιμούν, υπό το πρίσμα αποφάσεως του Δικαστηρίου, ότι η επίμαχη νομολογία αντιβαίνει στο άρθρο 2 ΣΕΕ, στο άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και στο άρθρο 4, [παράγραφος 3], ΣΕΕ, σε συνδυασμό με τις αιτιολογικές σκέψεις 2, 15 και 22 και [με] το άρθρο 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 2006 για την άδεια οδήγησης, υπό το πρίσμα της υποχρέωσης του κράτους μέλους να λαμβάνει κάθε αναγκαίο και κατάλληλο μέτρο προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της βελτίωσης της ασφάλειας της οδικής κυκλοφορίας, κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, και με γνώμονα το άρθρο 49, [παράγραφος 1], τελευταία περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης;

(¹) Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

(²) ΕΕ 2006, L 403, σ. 18.

(³) Απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο της προόδου στη Ρουμανία όσον αφορά την επίτευξη των ειδικών στόχων αναφοράς στους τομείς της δικαστικής μεταρρύθμισης και της καταπολέμησης της διαφθοράς (ΕΕ 2006 L 354, σ. 56).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις
12 Απριλίου 2023 — Ποινική διαδικασία κατά SS, IP, ZI, DD, HYA**

(Υπόθεση C-229/23, HYA κ. λπ.)

(2023/C 261/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

SS, IP, ZI, DD, HYA

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58 (¹), σε συνδυασμό με το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ερμηνεύεται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2023 στην υπόθεση C-349/21 (²) και υπό το πρίσμα της ενδέκατης αιτιολογικής σκέψης της οδηγίας καθώς και των άρθρων 52, παράγραφος 1, και 53, του Χάρτη, αλλά και υπό το φως αρχής της ισοδυναμίας, την έννοια ότι υποχρεώνει τα εθνικά δικαστήρια

- να μην εφαρμόζουν διατάξεις του εθνικού δικαίου (άρθρο 121, παράγραφος 4, του Συντάγματος, άρθρο 174, παράγραφος 4, του ΝΡΚ [βουλγαρικού κώδικα ποινικής δικονομίας] και άρθρο 15, παράγραφος 2, του ΖSRS [νόμου περί ειδικών μεθόδων συλλογής πληροφοριών]) ή την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 2, της ΕΣΔΑ από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σε απόφασή του επί της υπόθεσης αριθ. 70078/12, σύμφωνα με τις οποίες στην άδεια της δικαστικής αρχής (για ακρόαση, υποκλοπή, και αποθήκευση τηλεπικοινωνιών χωρίς τη συγκατάθεση των χρηστών) απαιτείται να αναγράφονται σαφώς οι λόγοι και, μάλιστα, ανεξάρτητα από την ύπαρξη αιτιολογημένου αιτήματος βάσει του οποίου χορηγήθηκε η άδεια, ο δε λόγος μη εφαρμογής τους συνίσταται στο γεγονός ότι με τη συνδυασμένη ανάγνωση του αιτήματος και της άδειας του δικαστηρίου καθίσταται δυνατό διαπιστωθεί 1) για ποιους ακριβώς λόγους το δικαστήριο, σε συνάρτηση με τις πραγματικές και νομικές περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις και 2) για ποιο πρόσωπο και ποιο μέσο επικοινωνίας χορηγήθηκε η άδεια της δικαστικής αρχής·

- κατά τον έλεγχο εάν η επίδικη τηλεπικοινωνία πρέπει να απορριφθεί ως αποδεικτικό μέσο, να μην εφαρμόζουν ή να ερμηνεύουν κατά τρόπο σύμφωνο προς το δίκαιο της Ένωσης, (άρθρο 105, παράγραφος 2, του ΝΡΚ) εθνική διάταξη η οποία επιτάσσει την τήρηση των εθνικών δικονομικών κανόνων (κυρίως του άρθρου 174, παράγραφος 4, του ΝΡΚ και του άρθρου 15, παράγραφος 2, του ZSRS) και αντί αυτής να εφαρμόζουν τον κανόνα που έχει θεσπίσει το Δικαστήριο με απόφασή του της 16ης Φεβρουαρίου 2023 στην υπόθεση C-349/21;

- (¹) Οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ 2002, L 201, σ. 37)
- (²) ECLI:EU:C:2023:102.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Gent (Βέλγιο) στις 18 Απριλίου 2023 — Belgische Staat / Federale Overheidsdienst Financiën κατά L BV

(Υπόθεση C-243/23, Drebers (¹))

(2023/C 261/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Belgische Staat / Federale Overheidsdienst Financiën

Εφεσίβλητη: L BV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 187 και 189 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (²) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη (δηλαδή στο άρθρο 48, παράγραφος 2, και στο άρθρο 49 WBTW σε συνδυασμό με το άρθρο 9 KB nr. 3 van 10 december 1969, met betrekking tot de aftrekgeregeling voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde), σύμφωνα με την οποία η παρατεταμένη περίοδος διακανονισμού (των 15 ετών) εφαρμόζεται σε περίπτωση εργασιών μετατροπής υπάρχοντος κτιρίου μόνον εφόσον μετά την ολοκλήρωση των εργασιών υπάρχει «νέο κτίριο» κατά την έννοια του άρθρου 12 της ως άνω οδηγίας βάσει των κριτηρίων του εθνικού δικαίου, μολονότι η οικονομική διάρκεια ζωής ενός κτιρίου που έχει αναμορφωθεί ουσιαστικά (το οποίο ωστόσο δεν αποτελεί βάσει των διοικητικών κριτηρίων του εθνικού δικαίου «νέο κτίριο» κατά την έννοια του άρθρου 12) είναι η ίδια με την οικονομική διάρκεια ζωής ενός νέου κτιρίου, η οποία είναι σημαντικά μεγαλύτερη από την περίοδο των 5 ετών που προβλέπει το άρθρο 187 της οδηγίας 2006/112, όπως προκύπτει μεταξύ άλλων από το γεγονός ότι οι εργασίες που πραγματοποιήθηκαν αποσβένονται σε χρονικό διάστημα 33 ετών, το οποίο αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα απόσβεσης των νέων κτιρίων;
- 2) Έχει άμεσο αποτέλεσμα το άρθρο 187 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, με συνέπεια ο υποκείμενος στον φόρο που έχει πραγματοποιήσει σε κτίριο εργασίες οι οποίες δεν καθιστούν μεν δυνατό τον χαρακτηρισμό του αναμορφωμένου κτιρίου, βάσει των κριτηρίων του εθνικού δικαίου, ως «νέου κτιρίου» κατά την έννοια του άρθρου 12 της ως άνω οδηγίας, συνδέονται όμως με οικονομική διάρκεια ζωής που είναι ίδια με την οικονομική διάρκεια ζωής αντιστοιχών νέων κτιρίων στα οποία εφαρμόζεται περίοδος διακανονισμού 15 ετών, να μπορεί να επικαλεστεί την εφαρμογή της περιόδου διακανονισμού των 15 ετών;

(¹) Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

(²) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.